

Департамент Музика

1618 София, ул. Монтевидео 21, офис 504А,

**Вокални, драматични и стилистични характеристики
на интерпретацията на главните женски роли в „Мадам Бъттерфлай“
и „Турандот“ от Пучини. Сравнителен анализ с водещи женски образи
в китайската опера**

Vocal, Dramatic, and Stylistic Features of the Interpretation
of Leading Female Roles in "Madama Butterfly" and "Turandot" by Puccini. A
Comparative Analysis with Leading Female Characters in Chinese Opera

Автореферат на дисертация

Редовен докторант: Лиша И
Докторска програма „Музика“
в Нов български университет, департамент „Музика“
Научен ръководител: проф. д-р Милена Шушулова-Павлова
Вокален педагог: д-р Наталия Афеян

2024

Съдържание на докторската дисертация

Резюме	3
Въведение	6
I. Избор на тема	6
1. Основания и цел на изследването	6
2. Предмет и методи на изследването	11
II. Обща информация за проучването	12
1. Изследователски процес	12
2. Същност на дисертацията.	14
Глава 1: Оперите на Пучини „Мадам Бътерфлай“ и „Турандот“	16
I. Джакомо Пучини	16
1. Кратък портрет	16
2. Характеристики на драматургичния и музикалния стил на Пучини	17
3. Пучини и бъдещето	19
II. „Мадам Бътерфлай“ и „Турандот“	20
„Мадам Бътерфлай“	20
1. Предистория и описание на творбата	20
2. Художествена интерпретация на женските персонажи	24
а. Характеристики на водещите женски роли в драматичния спектакъл	24
б. Вокален и инструментален език	28
3. Сравнение на различни продукции	34
„Турандот“	36
1. Предистория и преглед на творбата	36
2. Художествена интерпретация на главните женски образи	47
а. Особености на водещите женски роли в драматичното представление	47
б. Музикален език	52
3. Сравнение на различни сценични продукции	63
Преглед	71
Глава 2: Китайската опера „Цанг Юан“	76
I. Сю Чжанхай – автор на операта	76
II. Операта „Цанг Юан“	79
1. Предистория и общ преглед на творбата	79
2. Артистична интерпретация на главните женски образи.	84
а. Представяне на водещата женска роля	84
б. Музикален език	85
3. Значимост на произведението	91
Глава 3: Съпоставка на трите опери	93
I. Исторически предпоставки	93
II. Характерни черти	94
III. Култура и музика	95
IV. Отличителни черти на оперните произведения	100
Заключение	105

I. Резултати от изследването	105
II. Списък на приносите	112
Позовавания	114
I. Библиография	114
II. Цитирана литература	115

Резюме

Оперите на източна тематика са обгърнати в примамлива загадъчност, свързана най-вече с традициите на региона, историческото наследство, религиозните обичаи и уникалните култури на различните етноси.

Независимо дали става дума за „Турандот“ на Пучини по мотиви от китайската история, за „Мадам Бътерфлай“ като японски сюжет или за операта „Цанг Юан“ от Сю Чжанхай, всички те произлизат от съответните култури.

Сравнявайки тези три опери, можем да видим, че по отношение на етническата принадлежност Пучини се стреми да включи различни хоризонтални аспекти от културата и характеристиките на дадена националност в произведенията си, за да обогати нейните регионални особености. Така се събужда интересът на западната публика към източните култури. Сю Чжанхай, от своя страна, се базира на етническите и митологическите сюжети на определена епоха. Той разширява сценария и създава музикално съдържание, съсредоточено върху културните характеристики на собствената му националност. В художествено отношение оперите на Пучини често използват характерни черти и преживявания, като вечната тема е любовта. На практика това служи като метафора и показва присъщата на обществото жестокост. Произведенията му ангажират публиката чрез емоционално разказване на истории, като постепенно я подтикват към размисъл върху по-дълбоки пластове. За разлика от тях Сю Чжанхай директно основава творбите си на реални и жестоки исторически събития. Той се разграничава, за да покаже богат сплав от емоции, включително такива между членове на едно семейство, любов, приятелство и национална гордост, което позволява на публиката да преживее и разбере непосредствено различни емоционални преживявания. Ето защо, въпреки че и двамата създават творбите си в условията на взаимодействие между емоции и реалност, може да се каже, че методите им на изразяване се различават, до известна степен. Тези подходи предоставят основни отправни точки за стилистичното позициониране и изобразяването на женските роли в техните произведения. Чрез трагичните преживявания и случки в поведението на няколко женски фигури (с изключение на незавършения персонаж на Турандот от Пучини) всички те докосват емоциите на публиката.

За изпълнителите, от една страна, задълбоченото изучаване на характерните черти на героите в драмата играе решаваща роля в цялостното изпълнение на операта, тъй като тяхното формиране се корени в историческия и обществен контекст, което води до неизбежното развитие на сюжетната линия. От друга страна, акцентът върху интерпретацията на музикалния текст е от съществено значение. Такъв подход създава у публиката представа за вътрешния свят на героинята. Нещо повече, вплитането на специфични етнически характеристики в музиката може да подчертае уникалността на образа, позволявайки на публиката да усети личностните черти чрез музикалния стил.

Чрез съчетаването на драматургичните и музикалните елементи по този начин се откриват ярки и динамични характери. Благодарение на цялостната структура на операта става възможно да се отразят характерните за женското начало духовни теми и реалната житейска важност, които се изискват от главната героиня. Този подход излиза извън рамките на повърхностното разказване на истории и на едноизмерните

образи на героите, като цели да разкрие богатството и загадъчността на източните жени, формиращи от тяхната културна и историческа среда. Чрез сравняване на техните общи черти и индивидуални особености могат да се обобщят множество подходи и гледни точки за интерпретиране на ролите им. Това в крайна сметка ще помогне в бъдещите начинания за по-цялостно и точно изобразяване на източните женски героини при създаването на подобни персонажи.

Ключови думи: *Опера, източни женски образи, сравнение, „Мадам Бътерфлай“, „Турандот“, „Цанг Юан“.*

Увод

I. Избор на тема

1. Основания и цели на изследването

Дисертационният труд е на тема **„Вокални, драматични и стилистични характеристики на интерпретацията на главните женски роли в „Мадам Бътерфлай“ и „Турандот“ от Пучини. Сравнителен анализ с водещи женски образи в китайската опера“**.

Целта е да изследвам връзката и различните аспекти в интерпретацията на водещите женски образи в далекоизточната опера. Избрах тази тема, защото взаимодействието, сблъсъкът, сливането и общото развитие на източната и западната култура са продължителен процес. В изпълнителското изкуство, каквото е операта, има много етапи и много фактори за разпространението на този жанр от Европа на изток. Така например, въпреки че операта прониква в Китай за първи път в края на XIX в., тя става широко популярна едва в началото на XX в., когато е възприета от новото поколение китайски интелектуалци и артисти. В началото на съвременната история на Китай европейската култура и идеи въздействат върху страната. Едновременно с това китайският национализъм е във възход. По време на развитието на модернизацията и индустриализацията в Китай много интелектуалци и творци търсят вдъхновение от Европа; по това време операта като жанр става неразделна част от културния обмен. Това важи особено за младите, образовани градски елити, които с нетърпение приемат нови културни форми и виждат в операта символ на модерност и зрялост. Въпреки че е изправена пред многобройни предизвикателства и културни сблъсъци в началото на XX век, популярността и влиянието на операта в Китай продължават да нарастват. В страната, където обществото има богата история и уникални културни характеристики, операта еволюира и се адаптира към променящите се времена, като постепенно развива сюжети и вокален стил с отличителни китайски характеристики. Това обогатява жанра и прави операта уникална. Много източни опери също се стремят да развият музикални стилове, които да отговарят на съответните им културни системи, като постепенно формират сходни характеристики.

В този процес сред най-влиятелните фигури е прочутият композитор Пучини, който е смятан за един от най-великите творци на XIX и началото на XX век. През живота си той създава няколко непреходни опери, сред които, вдъхновени от източни сюжети са „Мадам Бътерфлай“ и „Турандот“. Тези две опери не само оформят представите на Запада за Япония и Китай, но и дават на източната публика ново разбиране за това как техните култури могат да бъдат представени на света. Това води до по-задълбочени изследвания и развитие. До края на XX в. източната опера, благодарение на непрекъснатите проучвания и иновации, развива свой собствен уникален стил. Китайската опера „Цанг Юан“, която е много характерна със своя структуриран класически оперен формат, богат сюжет и специфичен етнически стил, се превръща в една от известните опери на източна тематика. Това допълнително изяснява уникалността на източната опера: историческите характеристики в обществото, културните представи, вложени в героите, и етническите аспекти в музиката. От гледна точка на самата опера тази еволюция формира клон в рамките на класическото оперно творчество, позволявайки на публиката да усети по-добре дълбочината на източната история и многостранния характер на източната култура.

Всичко това представлява, както продължение на традицията, така и новаторско развитие в рамките на класическата опера.

От гледна точка на днешната оперна ситуация много класически опери се интерпретират от режисьорите по новаторски начин, за да вдъхновят актьорите със свеж поглед, като включват авангардни сценографски решения, придавайки съвременен привкус на класическите опери. Освен това, с продължаващия обмен между източните и западните култури, оперната индустрия става свидетел на все по-голям брой източни таланти, които се присъединяват към нея. Това включва, както оперни певци, така и автори, което води до разнообразни музикални адаптации, съчетаващи елементи от двете култури. Много нови опери се създават, като се използват класически техники за оперна композиция, но с оригинални сюжети, съчетаващи национални и етнически характеристики, за да се създаде разнообразие от отличителни съвременни опери.

Наблюдава се също нарастване на културния обмен, тъй като много източни страни са все по-ангажирани с останалия свят.

Китай, например, активно насърчава гастролите на класически оперни театри от различни страни и популяризира китайските опери в международен план. Освен това десетки хиляди студенти по музика всяка година заминават за чужбина, за да продължат образованието си. След като завършат, те могат да участват в артистични програми по света, да се върнат в Китай, за да изпълняват западни класически и китайски опери, или да се занимават с различни артистични дейности. Едновременно с това в Китай и източния регион нараства броят на западните музикални ентузиасты, които допринасят за изпълнението на опери с източна тематика. Тази динамична обстановка налага оперните изпълнители да усвоят из основи и да овладеят ключовите аспекти на пресъздаването на източни персонажи, използвайки белкантов стил на пеене. Те, също така, трябва да схванат основните характеристики на източните роли, създадени от композитори от различни страни. Това им дава възможност да интерпретират ролите по-гъвкаво, според изискванията на различните стилове и заложените в тях значения.

Като се започне от Пучини, който е сред пионерите в приложението на източните теми в операта, и се стигне до днешния възход на източните опери, можем да видим прогресивна тенденция към разширяване и обогатяване на съдържанието и жанра на операта. Що се отнася до женските фигури на Изтока, тяхното значение е изключително представително, както в рамките на източния регион, така и в различните исторически епохи. През цялото историческо и културно развитие на Изтока позициите на жените претърпяват значителни трансформации. С възхода на аграрните цивилизации те изгубват своето положение с висок статус в примитивните матриархални общества, за да бъдат постепенно заменени от патриархалните общества. Впоследствие жените преживяват спад в социалния си статус, поради влиянието на феодалните обществени системи, което води до доминиране на мъжете и подчинение на жените в семействата. В крайна сметка, те еволюират, за да достигнат по-равноправен социален статус в съвременността. Това пътуване включва, както външни културни влияния, така и вътрешно самоосъзнаване. През дългия процес на еволюция източните жени са развили сложни вътрешни светове, характеризиращи се с финес, устойчивост и съдържана грация, които са били подхранвани от течението на историята. Може да се каже, че Пучини интерпретира

различни аспекти на източните женски образи през призмата на западната чувствителност, докато Сю Чжанхай, от друга страна, вниква в многостранните черти на източните жени от позицията на източното културно наследство. За оперните изпълнители пеенето и актьорската игра са еднакво важни, но изобразяването на източни женски образи често изисква по-различно разбиране. То не се изчерпва с изразяването на съдържанието на драмата чрез пеене, а изисква и прецизен контрол върху фината вътрешна психология на героинята. Като се възползват от историческото и културното богатство, като използват деликатни промени в микроизраженията и възплащават съдържания темперамент на източните жени, оперните изпълнителки могат да разкрият техния отличителен чар и да уловят същността на източната естетика.

Надявам се, че чрез това изследване ще мога ефективно да интегрирам елементите на драматургията, културния фон и музикалните елементи в изпълнението на операта. Чрез съчетаването на елементите на драматургията и музикалността по този начин може да се разкрият ярки и динамични характери. Благодарение на цялостната структура на операта става възможно да се отразят открояващите се душевни и житейски теми и значението на реалния живот, които са характерни за главната героиня. Този подход излиза извън рамките на повърхностното разказване на истории и едноизмерните образи на героите, като **цели да разкрие богатите и загадъчни аспекти на източните жени, формирани от тяхната културна и историческа среда. Това е целта на анализа на характеристиките на жените-героини в тези три опери. Чрез сравняване на техните общи черти и индивидуални особености могат да се обобщят множество подходи и перспективи за тълкуване на ролите им. Това в крайна сметка ще помогне в бъдещите начинания за по-цялостно и точно изобразяване на източните женски героини при изграждането на сродни персонажи.**

В бъдеще, когато обменът и взаимното разбиране между източните и западните култури продължат да се разширяват, ще се увеличи широтата на културната дълбочина, отразена в музиката. Ето защо изследването на източните женски персонажи в операта служи като **необходима основа и насока за концептуалните перспективи и подходи при изобразяването на подобни роли в операта.** Тази основа следва да се изгражда не само върху интернационална рамка на оперните стандарти, но и да се съгласува с уникалните образи на героите, култивирани от източните исторически и културни влияния. Тя трябва да даде възможност както на източните, така и на западните оперни изпълнители умело да се справят с множество роли, допринасяйки за обогатяването и разгръщането на оперната култура.

2. Предмет и методи на изследването

Обект на моето изследване са западният композитор Пучини и главните женски роли в двете му опери с източна тематика „Мадам Бъттерфлай“ и „Турандот“, а също и китайският композитор Сю Чжанхай и главната женска роля в неговата опера „Цанг Юан“. **Целта на това изследване е да се сравнят вокалните, драматургическите и стилистичните особености на интерпретацията на двамата композитори и главните женски роли в техните опери. Що се отнася до методите на проучване, започвам с разбирането на конститутивните елементи,**

свързани с композиторите и оперите, като биографиите на авторите, творческите характеристики и съответните влияния. Също така навлизам в основното съдържание на партитурите, за да изследвам обективния социален фон и субективния творчески замисъл на оперите. Това е важно за насочването на сюжета и за взаимоотношенията и открояването на промисъла на произведенията. Предвид многото исторически и културни фактори, когато се обсъждат предисториите на източните произведения, е необходимо да се ползват множество документални източници и да се провеждат интервюта със съответните хора. Отделно от това проведох проучвания на място на западни композитори и техните музикални произведения, като придобих представа за характеристиките на техните стилове. Също така сравнявах най-новите версии на изпълненията със записи от различни периоди и държави, за да идентифицирам и проуча по-подходящи гледни точки на интерпретацията за различните елементи в оперите. Когато става дума за изследване на посоката на изпълнение, е необходимо, след установяване на основните факти, чрез обширни предварителни проучвания да се разработят съответните символни структури и дълбоко вкоренени значения. При наличието на цялостна подготовка се налага често да се връщаме към партитурите, като изучаваме различни детайли, свързани с нотния текст, мелодията, словото и емоциите. Като се опира на основата на историческата култура и обективния фон, езикът на музиката се използва за предаване на драматичното представление, създавайки ясно изразени образи на героите, които се интегрират с развитието на сюжета. След това теоретичните изследвания се прилагат към практическата интерпретация. Чрез непрекъснато усъвършенстване се извършват допълнителни анализи и изследвания. Този процес постепенно води до актуализирани и по-подходящи ъгли на интерпретацията и начини на изпълнение. Тази дисертация се фокусира конкретно върху интерпретацията на източните женски роли като своя основна изследователска тема и провежда сравнителен анализ.

II. Обща информация за проучването

I. Изследователски процес

Подходът към темата е осъществен предимно от вертикална и хоризонтална гледна точка:

Първата част започва с вертикално разглеждане на обективното съдържание, свързано с всяка от трите опери, като се използва реалният контекст като теоретична основа за изследване на субективните мисли и психиката на героите. При все че и двете опери на Пучини са с източни сюжети, Япония и Китай са различни държави в един и същи регион на света. Техните характеристики, повлияни от различни аспекти като общество, политика, икономика и култура, слабо се преплитат и оказват влияние върху мислите и нагласите на героите, което е резултат от натрупването на исторически и културни фактори. Като се използват тези конкретни и обективни доказателства, за да се илюстрират причините за формирането на личността на героите, става възможно да се изследват многообразните аспекти на персонажите, да се анализират сложните процеси на вътрешните им промени и в съчетание с различни фактори от реалния живот цялостно да се стигне до задължителните изводи от драматичното съдържание. Едновременно с това е направен анализ на различните музикални елементи в операта. От една страна, се започва с разглеждане на интеграцията и баланса между музика и драма, като в основата му са ариите на главната героиня. Фокусът е върху анализа на това как музиката интерпретира и изразява драматичните конфликти и вътрешните емоции на женския персонаж. От

друга – започва с подчертаване на отличителните стилове на всяка съответна страна и различните етноси в рамките на цялостната музика. Това включва изследване на начина, по който характерните музикални и творчески методи се прилагат в области като оркестрацията, арии и монолози. Изяснява се, че музиката и драмата работят ръка за ръка, като взаимно се стимулират. Те стоят в рамките на западната музика, но също така и възплащават екзотичните цветове на Изтока. Чрез разглеждане на костюмите, реквизита и аксесоарите, включени в пиесата, се допълва представянето на етническите характеристики. Още по-важно е, че чрез сравняване на различните версии на произведението, като се фокусира върху ариите на главната героиня, се противопоставят различните изисквания на отделните режисьори по отношение на интерпретацията на либретото и сценографията. Това служи за показване на уникалните преживявания, предоставени на публиката от съавторските творчески интерпретации в областта на музикалната естетика в различни времена.

Втората част включва подробен сравнителен анализ на тези три опери в хоризонтален план според техните тематични рамки. Той навлиза дълбоко в сравнението и анализа на аспекти като историческия фон, характеристиките на героите, културата и музиката, както и на разликите в реалното изпълнение. Като изследва изцяло както обективните фактори, така и субективните преживявания, той противопоставя различните характеристики и акценти в тези три опери. Така се разкриват различните гледни точки на западната и източната култура при създаването на опери, влиянието на тези различия върху развитието на героите, използваните уникални музикални техники и произтичащите от това необходими адаптации в певческите техники и изпълнителските подходи.

В заключение се обобщават подходящите начини за изобразяване на източните женски персонажи и различните начини на мислене, като се предлага основа за обучение и изследвания за съответните изпълнители и музикални ентусиасти.

2. Същност на дисертацията

При създаването на образи на източни персонажи мнозина изпълнители нямат задълбочено разбиране за културата на Далечния Изток. В резултат на това те са склонни да останат на повърхностно ниво на пеене и емоционално изразяване, като не успяват да интерпретират задълбочено цялостните характеристики на ролите и да осмислят нюансите на различните етнически черти в източната музика. Специфично за този текст е, че той се фокусира върху целта на музикалното изпълнение. Като сравнителна отправна точка в него са взети творбите на източните и западните композитори за фигурите на жени от Изтока. Текстът се основава на конкретното проявление на източната култура в западните музикални композиции – от обективното съществуване до субективното съзнание. То използва реални предпоставки като теоретична основа за оформяне на характерите и емоциите в оперните творби. Разглеждат се историческите причини и еволюцията в приложението на източната култура и музика в операта, като същевременно се подчертават различията в интерпретацията на източната култура, изграждането на източните женски образи и използването на източната музика от западните композитори. Нещо повече, непрекъснато се усъвършенстват и обобщават интерпретационните подходи, подходящи за изобразяване на жената в музикалното изпълнение. Тук се набляга преди всичко на основополагащата роля на източната история и култура в оперите с източен образец и на начина, по който тя направлява

развитието на персонажите. Включва също така мултиетническите характеристики на Изтока във формирането на персонажите и уникалното използване на музиката. Чрез тези изследователски дискусии той задълбочено изследва отличителните черти на източната култура и музика, като извлича интерпретационни методи, полезни за музикалните изпълнения. Едновременно с това той спомага за попълването на теоретичните ориентири за сближаването на източната и западната музика при създаването и интерпретирането на символи.

Тъй като се ограничавам само с основни изследвания и познания за творчеството на двамата композитори, е възможно да не разбера напълно или да не схвана точно техните намерения, както и спецификата на героите в оперите. Трябваше многократно да проверявам, непрекъснато да се усъвършенствам и да продължа да изследвам чрез учене и практика. Надявам се, че чрез тази докторска работа ще мога да започна да изследвам по-точно и правилно начините на изобразяване на източните женски персонажи в класическите опери. Между западната и източната култура има много различия в изразяването и интерпретацията, а има и много неизследвани общи черти. Ето защо, от една страна, очаквам, че тази дисертация може да предостави учебни пособия за повече музикални ентузиаста, които се интересуват от тази област. От друга страна, също така се надявам, че тя може да насърчи повече взаимното обучение и интеграция между западните и източните култури в областта на музиката, което ще направи сферата на действие на операта по-разнообразна и богата. Все още има много области в дисертацията, които се нуждаят от подобрене (последваща научна работа), и аз приветствам корекциите и предложенията на изследователи и преподаватели в бъдеще.

Глава 1: Оперите на Пучини „Мадам Бътерфлай“ и „Турандот“

1. Джакомо Пучини

1. Кратък портрет

Джакомо Пучини е италиански композитор от края на XIX и началото на XX век, известен с емблематични произведения като „Тоска“, „Мадам Бътерфлай“, „Бохеми“ и „Турандот“. Тези опери продължават да се изпълняват и да се ценят по целия свят, което превръща Пучини в един от най-великите оперни композитори в историята, особено като представител на оперния стил „веризъм“.

2. Характеристики на драматургичния и музикалния стил на Пучини

Като майстор на драматургията, Пучини разглежда равностойно музиката, текста, пеенето и емоционалното съдържание в своите оперни композиции. Той вярва, че сюжетът и музиката са взаимозависими, при което развитието на сюжета оказва пряко влияние върху посоката на музикалното творчество. Преплитането на богато сюжетно съдържание и музикална драматургия, които работят заедно и се подкрепят взаимно, е това, което създава завършени и уникални класически произведения. Творбите му са пропити със силен веризъм (истинност на емоцията), като често завършват с трагедия. Чрез изобразяването на скромния живот на обикновените хора той разкрива по-тъмните страни на обществото. Пучини наблюдава на изразяването и освобождаването на емоциите, като използва пищна и сложна оркестрация, за да представи героите в изобилие от нюанси. Той се отличава в изобразяването на дълбоки емоции на страст и разкъсваща любов и включва

традиционни и етнически елементи в оркестрацията, придавайки автентичност на творбите си.

3. Пучини и бъдещето

Влиянието на Пучини върху бъдещите поколения несъмнено е огромно. Като представителна фигура на оперния стил „веризъм“ и поради цялостното използване на баланса и пропорцията в композицията, Пучини дава насока на следващите поколения в областта на оперното творчество. Много учени са признали тези аспекти. В бъдеще все повече талантиви музиканти ще следват творческия път на Пучини и ще продължат да въвеждат иновации, композирайки множество изключителни художествени произведения. Това ще допринесе за процъфтяващото развитие на музикалната и оперната индустрия.

II. „Мадам Бътерфлай“ и „Турандот“ „Мадам Бътерфлай“

1. Предистория и описание на творбата

„Мадам Бътерфлай“ е лирична трагична опера, създадена от Пучини, в която се разглеждат темите за любовта, предателството и саможертвата чрез сблъсъка на различни културни идеи между американски морски офицер и японска гейша. Действието се развива в Япония, но е разказано от западна гледна точка, така операта подчертава културните различия между главните герои мъже и жени.

2. Художествена интерпретация на жените героини

a. Характеристики на водещите женски роли в драматичния спектакъл

Характерът на Бътерфлай е доминиран от миналото ѝ на гейша. Редицата фактори, които карат Бътерфлай да не престава да чака Пинкертон и накрая да прибегне до екстремния акт на самоубийство, според мен има два основни аспекта, които трябва да бъдат обяснени.

От една страна, погледнато откъм традиционната психология, в Япония, която постепенно възприема нови тенденции, националните вярвания все още заемат важно място.

От друга страна, от гледна точка на външния обществен натиск, Бътерфлай се надява да се превърне в „американка“ и приема американските лозунги за „свобода, демокрация и равенство“. Тя вярва, че бракът ѝ не принадлежи на японската система, а по-скоро на американската брачна институция. В действителност самият Пинкертон не възприема това преживяване като ангажимент за цял живот, което по ирония на съдбата подкопава мечтите и стремежите на Бътерфлай за бъдещето. Освен това, когато консервативният ѝ чичо и голямото ѝ семейство се противопоставят на брака, Бътерфлай не се подчинява на желанията им и през годините, в които чака Пинкертон, отхвърля всички други ухажори. С други думи, тя се поставя изцяло в рамките на надеждата да бъде с Пинкертон, затваряйки практически всички потенциални пътища и връзки, които биха ѝ позволили да устои и да оцелее в Япония. По същество тя се хвърля в ситуация, от която няма изход.

b. Вокален и инструментален език

Като опера с интимен лиричен стил, „Мадам Бътерфлай“ навлиза в мотивите и емоциите на своите герои, като се фокусира върху детайлното представяне на психологическото състояние на Бътерфлай. Като сложен и нюансиран персонаж,

културният произход и личният опит на Бътерфлай оказват влияние върху нейните решения и действия. Пучини многократно използва оркестрови вариации на една и съща тема. Той предава емоционалната дълбочина на сюжета и сложността на бита и културата в поредица от незабравими арии, дуети и ансамбли. Тези изпълнения често са свързани с интензивна драматична игра, което налага издръжливост от изпълнителката. Тя трябва да има силен и устойчив вокален контрол, за да се справи с цялата опера.

3. Сравнение на различни продукции

„Мадам Бътерфлай“, която представлява едно от образцовите оперни произведения на Пучини, се играе непрекъснато по света в продължение на много години, представена в множество версии. Една от емблематичните версии е филмовият запис, в който участват Мирела Френи и Пласидо Доминго. Във версията от 2019 г. с участието на Хе Хуей има значителни разлики от версията на Френи. По отношение на вокалната техника Френи несъмнено дава пример на световно ниво. От друга страна, Хе Ху притежава автентичния азиатски вид. Гласът ѝ е способен да изрази както деликатните тонове на Изтока, така и необходимата драматична експлозивност, а с изящната си вокална техника тя естествено се превъплъщава в Чо сан.

„Турандот“

1. Предистория и преглед на творбата

В последната опера на Пучини, „Турандот“, действието се развива в древен Китай и засяга темите за любовта, властта и саможертвата. Историята разказва за красивата и горда принцеса Турандот, която предизвиква поклонниците си да решат три гатанки; ако те не успеят да отговорят, ще ги осъдят на смърт. Източник на либретото е пиесата „Турандот“ на италианския драматург Карло Гоци от XVIII в., вдъхновена от персийски народни приказки. Пиесата му придобива популярност по онова време и впоследствие е адаптирана и от други автори. Пучини се впечатлява от тази история, но започва да работи върху операта едва през 1920 г. Въпреки че съдържанието и творческият процес на незавършения шедевър на Пучини са добре известни, този текст има за цел да очертае „Турандот“ като опера, базирана на древна китайска история, и да акцентира върху нейния исторически контекст. Китайските династии имат 5000-годишна история с постоянни битки и асимилация между 56-те етнически групи, което води до смяна на различни управници в различните епохи, като всяка от тях се появява със свои отличителни културни и социални характеристики. Въпреки че сюжетът и героите на „Турандот“ са измислени, епохата и социалната среда са исторически достоверни, което е показателно за сценичния реализъм, търсен от Пучини. Следователно е необходимо да се проучи епохата на праобразите и свързаните с нея обществени фактори, на които „Турандот“ потенциално би могла да съответства.

2. Художествена интерпретация на женските образи

а. Особенности на главните женски роли в драматичното представление

Що се отнася до характера на Турандот, три фактора оказват влияние върху нейните черти: първо, преживяванията на предците ѝ и понесените в битки поражения изпълват сърцето ѝ с омраза, което води до нейната студенина и жестокост; второ, формираното от културните традиции високо признание за

социалния ѝ статус я изпълва със самочувствие и дори арогантност. И двата фактора са повлияни от условията на обществото. Трето, тя никога не е изпитвала любов и, подтиквана от идеята за враждебността на мъжете и от задълженията, внушавани от семейството и страната ѝ, прибързано определя любовта и мъжете като зло; това, разбира се, е силен инстинкт за самозащита, породен от страха да не бъде наранена.

в. Музикален език

Пучини използва разточителни мелодии, за да интерпретира интензивната театралност в Турандот, като си служи с различни музикални елементи, които подчертават непрекъснатите промени в характера ѝ. Всяка част от ариите на Турандот показва царствена елегантност, като същевременно предава и уязвимата ѝ страна. Това изисква изключителни драматични способности и сценично присъствие от изпълнителката. Композиторият използва интензивни пасажии ексклузивно за музиката на Турандот, които са предизвикателство за професионалния опит и физическата издръжливост на певицата. Този аспект обаче я прави една от най-привлекателните роли за много сопрани. В сравнение с интензивния и драматичен стил на пеене на Турандот, пеенето на Лиу клони повече към лирични и плавни мелодии с деликатни и красиви вокални линии. Това създава рязък контраст с мощния, студен и здрав музикален стил на Турандот. Ариите на Лиу се отличават с дълги, непрекъснати музикални фрази, изключително мека динамика и топли тонове, които показват нейния нежен и грациозен характер.

3. Сравнение на различни сценични продукции

Партитурата на „Турандот“ се отличава с възвишени мелодии, пишна оркестрация и богати звукови ефекти. Творбата е известна със своето величие и разкош. Вокалните линии на Турандот са сложно изплетени, с нюансирани емоционални преходи, което я прави една от най-взискателните роли в операта. След премиерата на „Турандот“ по целия свят са правени представления и адаптации, в резултат на което са създадени множество оригинални версии. Например в постановката на Метрополитън опера в САЩ от 1987 г. майсторството и вниманието към детайла се забелязват както при владееенето на ролите от актьорите, така и в сложната сценография и костюмите. Майсторското дирижиране на Джеймс Ливайн прецизно предава замисъла на Пучини, а гласът и харизматичната външност на Пласидо Доминго ярко пресъздават героичното присъствие на Принца на татарите. Нещо повече, разглеждайки изпълнението на главната женска роля, това, което наистина впечатлява всички, е Турандот в изпълнение на световноизвестното сопрано, българката Гена Димитрова. Природните вокални качества на Гена очевидно превъзхождат другите: независимо дали става въпрос за богатството на гласа ѝ, за силата, която излъчва, или за широтата на диапазона ѝ, тя стои несравнима. През последните години режисьорите започват да експериментират с различни модернизирани адаптации, като понякога избират минималистични подходи, за да придадат уникален колорит.

Преглед

Жените-героини в ориенталските опери на Пучини – Бъртерфлай и Турандот – представят на публиката два коренно различни характера. Те споделят някои сходства, но страдат от свои собствени уникални борби: и двете излъчват мистериозен, екзотичен чар и въпреки че имат изключително различни характери,

дължащи се на социалния им произход, и двете притежават чистотата на традиционните източни жени. Различните емоционални състояния на тези две героини поражда поразително различни музикални интерпретации и изрази. Това може би наистина е намерението на Пучини: да изрази различното отношение към любовта и последствията от нея чрез два напълно противоположни образа. Освен това, включвайки историческия и културния контекст на времето, той отразява истинските обществени настроения и идеологически размисли, скрити зад видимо открояващата се тема за любовта. По този начин той се обръща критично към потъмните аспекти на обществото в съответствие с постоянния си стремеж към "веризъм" в творчеството.

Глава 2: Китайската опера „Цанг Юан“

I. Сю Чжанхай – автор на операта

Сю Чжанхай, авторът на операта „Цанг Юан“, е един от най-изтъкнатите съвременни китайски композитори. Приносът му в областта на композицията, включително оперното творчество и композицията на национална инструментална музика, както и работата му в областта на ръководството на музикалната култура и музикотерапията се считат за значим актив. Той също така играе важна роля в обучението на множество професионални таланти в областта на музиката. През своята продължителна музикална кариера Сю Чжанхай развива уникален артистичен стил. Що се отнася до творческия му подход, творбите му често извеждат патриотизма като доминираща идея, използвайки много исторически теми за основа на композициите си. Чрез сложни характери и преживявания той изобразява реалния живот и емоциите на тези герои в различни социални среди, отразявайки уникалността на всяка епоха. В резултат на това музикалните композиции на Сю Чжанхай изследват различни етнически стилове. Той съчетава западни класически техники с традиционни китайски музикални елементи, издържали проверката на времето, и създава разнообразни грандиозни епични произведения с ясно изразени китайски характеристики.

II. Операта „Цанг Юан“

1. Предистория и общ поглед върху творбата

„Цанг Юан“ е създадена през 1995 г. и се откроява като едно от най-представителните класически произведения в историята на националната опера. В нея се разказва за китайското монголско племе торгути, живяло повече от 140 години в района на река Волга в Русия по време на династията Чианлун. Неспособни да издържат на жестокото управление на руската императрица Екатерина II те, под ръководството на своя вожд Уобакси хан, вземат твърдо решение да се завърнат в родината на предците си в Китай в името на етническото си оцеляване и свобода. По време на това епично пътешествие, което обхваща хиляди километри и продължава седем месеца, те преодоляват военното обкръжение и преследването от руските сили, както и вътрешните заговори, целящи да осуетят завръщането им. Те дават значителни жертви, за да стигнат най-накрая до родината си в планината Тянь Шан в Китай. Тази опера представя грандиозна патриотична епопея за голяма етническа миграция, изпълнена със сложни и остри драматични конфликти. Операта се отличава с ярки образи на ключови фигури като Наренгаова, Уобакси, Ше Ленг и Айпейлей и възпява патриотизма на фона на конфликтите – живот и смърт, любов и омраза. Той също така изразява дълбокото човешко желание за свобода и мир. „Цанг

Юан“ съчетава типичната структура на западната опера с отчетлив китайски стил и етнически характеристики, постигайки съвършено сливане на музика и драма.

2. Артистична интерпретация на главните женски образи

а. Представяне на водещата женска роля

Като единствена протагонистка (героиня) в операта, фигурата на Наренгауа изпълнява ключова роля в целия сюжет. Тя притежава типични монголски характеристики, свързани с народа, чийто живот преминава в езда: тя е невинна и жизнена, любезна и пряма, има силно развито чувство за справедливост; емоциите ѝ са откровени. Тя е изключително вярна в любовта, изпълнена с надежда и очакване за светло бъдеще, и в същото време с готовност се жертва за голямата кауза на оцеляването на своя народ. Видно е, че образът на героинята се откроява, което я прави трудна за вокално изпълнение и интерпретиране роля.

б. Музикален език

По отношение на музиката Сю Чжанхай включва елементи от традиционни китайски народни песни и музикални техники, като използва формата на западноевропейската опера. Той ефективно обединява китайската народна музика със западните композиционни техники. Като се опира на западния оперен стил, който обикновено включва речитатив, Сю Чжанхай включва елементи от китайската устна драма, традиционните китайски оперни ритми и четирите интонации на китайския език. Това прави музиката по-съвместима с традиционната китайска култура и съдържание, което позволява на китайската публика да разбере речитатива и диалозите.

3. Значимост на произведението

През годините операта „Цанг Юан“ е поставяна многократно. Версията от 2021 г. на оперния театър в Ляонин е най-представителната. Благодарение на годините на репетиции и прецизиране тази версия не само точно отразява намеренията на автора, но и демонстрира забележителна креативност в сценографията си.

Благодарение на своята проникновена епична тема, ярко изобразени персонажи, своеобразни етнически музикални мелодии и класическа западноевропейска оперна форма, операта „Цанг Юан“ по съвършен начин оформя синтеза на източната и западната опера. За изминалите години тя издържа проверката на времето и се смята за едно от най-добрите произведения след въвеждането на западната опера в Китай. Образът на Наренгауа въплъщава устойчивостта на китайската нация, като същевременно носи отличителните качества на монголския етнос, показвайки мултикултурната същност на Китай. Чрез нейната гледна точка операта откроява най-истинските човешки преживявания на фона на променящите се времена, отразявайки неизменния избор на лоялност към нацията и саможертва в традиционния китайски манталитет.

Глава 3: Съпоставка на трите опери

Трите опери се основават на националните си култури. Те включват завладяващи източни елементи в разнообразни отношения, включително герои, музика и общества. Тези опери умело съчетават западни оперни похвати с уникални

източни етнически стилове, в резултат на което се получава разнообразна колекция от оперни произведения на източна тематика.

I. Исторически предпоставки

Пучини композира „Мадам Бътерфлай“ и „Турандот“ в началото на ХХ в. – период, в който западната култура започва да влияе на Изтока. Мистериите на източната култура все още не са широко известни на западната публика, което бележи ранните етапи на културния обмен между Изтока и Запада. По време на създаването на тези две опери Пучини задълбочено изучава музикални елементи и културни характеристики, често срещани в Япония и Китай, с цел да предизвика интереса на публиката към екзотиката на тези страни. От друга страна, операта „Цанг Юан“ на Сю Чжанхай е създадена в края на ХХ век. През този период Китай значително е увеличил възприемането на западната култура, благодарение на дългогодишния културен обмен. Освен това между западната оперна композиция и характерната китайска култура е намерена обща основа, позволяваща взаимно обогатяване. Това бележи динамичен период на реципрочни влияния между източната и западната култура.

II. Характерни черти

Характерните черти на образите в тези три опери са доста различни: Бътерфлай възпява в най-голяма степен идеята за „любовта над всичко“. Турандот започва от противоположното. Нейната крайна обсебеност от трагичните преживявания на предците ѝ води до години на жестокост и студенина. Както директният подход на Калаф, така и индиректното влияние на Лиу извеждат Турандот от нейния екстремизъм, като ѝ помагат да се освободи от натрапчивите си идеи, да се изправи пред вътрешната си същност и да преоткрие себе си. Що се отнася до Наренгауа, тя съчетава непоколебимата вярност на Бътерфлай спрямо любовта с подобна на тази на Турандот отговорност към своята нация и етнос. Тя е невероятно предана на любовта, изпълнена с надежда и очакване за светло бъдеще и, в същото време, с готовност да се жертва в името на голямата кауза за оцеляването на своя народ.

III. Култура и музика

Сравнявайки тези три произведения, можем да видим, че по отношение на културата и етническата принадлежност Пучини е склонен да включва различни тематични аспекти от характеристиките на дадена страна в своите опери, за да обогати техните регионални особености. Това се прави от стремеж към реализъм, но и за да се събуди интересът на западната публика към източните култури. Сю Чжанхай се отличава с това, че използва за основа историята и етническите сюжети на определена епоха. Той разширява сценария и създава музикално съдържание, съсредоточено върху културните характеристики на собствената му националност. В художествено отношение оперите на Пучини често използват характерни черти и преживявания, като вечната тема е любовта. В действителност това служи като паралел, за да разкрие истинската жестокост на обществото. Произведенията му ангажират публиката чрез емоционалния разказ, като постепенно я подтикват към размисъл за по-дълбоки значения. За разлика от тях Сю Чжанхай директно основава творбите си на реални и изпълнени с бруталност исторически събития. Той се разграничава, за да покаже богата сплав от емоции, включително семейство, любов,

приятелство и национална гордост, което позволява на публиката по-пряко да преживее и разбере различните емоционални потребности. Ето защо, въпреки че и двамата създават творбите си в условията на взаимодействие между емоции и реалност, може да се каже, че методите им на изразяване се различават до известна степен. Тези подходи предоставят основни отправни точки за стилистичното позициониране и изобразяването на женските роли в техните произведения. Чрез трагичните преживявания и изходи на героините (с изключение на незавършения персонаж на Турандот на Пучини) те докосват сетивата и емоциите на резониращата публика, постигайки философските и символичните теми, които цялата опера цели да предаде и издигне.

IV. Отличителни черти на оперните произведения

Създаването на опера е цялостен процес. От една страна, той включва първоначалното създаване на музикалната партитура от композитора в съответствие с либретото. От друга страна, той изисква сътрудничеството на различни специалисти, включително диригенти, режисьори, актьори, задкулисен екип и други, за да се представи крайният продукт на публиката. Сред тях актьорите играят най-пряка роля в претворяване на спектакъла. Ето защо различните произведения имат специфични параметри и изисквания към актьорите. Това важи с особена сила за оперните артисти, които вече имат много подробно разграничение на типа глас и които ще изберат различни подходящи варианти, в зависимост от нуждите на ролята.

Сравнявайки тези три опери, можем да видим, че по отношение на културата и етническата принадлежност Пучини е склонен да включва различни хоризонтални аспекти от културата и характеристиките на дадена страна в своите опери, за да обогати регионалните им особености. Той търси екзотиката на източните култури, за да подчертае вечната тема за любовта през призмата на истинската жестокост на обществото. От друга страна, Сю Джанхай използва историческата култура и етническите сюжети на определена епоха. Той разширява сценария и създава музикално съдържание, съсредоточено върху културните характеристики на китайската националност. Сю Джанхай директно основава творбите си на реални и жестоки исторически събития, показва богата сплав от емоции. И двамата композитори създават в творбите си условията на взаимодействие между емоции и реалност, но методите им на изразяване се различават. Тези подходи предоставят основни отправни точки за стилистичното позициониране и изобразяването на женските роли в техните произведения. Чрез трагичните преживявания на главните женски героини те докосват емоционално публика, постигайки философски дълбини.

Заклучение

I. Резултати от изследването

Операта като сценичен жанр води началото си от музикалния театър на Древна Гърция; възниква във Флоренция, Италия, около XVII век. Тя е многостранен жанр в сферата на класическата музика, който съчетава вокални изпълнения, оркестрови композиции и драматургични елементи. Чрез различни музикални форми – арии, дуети и ансамблови моменти, операта предава сюжета и извежда темите, което я прави една от най-висшите форми на сценично изпълнение. В процеса на създаване операта функционира като форма на изкуство, основана на сътрудничество, в която участват композитори, режисьори, диригенти и

изпълнители. Всички елементи, участващи в нейната продукция, трябва да се съчетаят фино и безпроблемно, за да създадат единно цяло. Този процес може да бъде сложен и предизвикателен, но когато най-накрая оживее на сцената след строги репетиции, публиката веднага се потапя в изключително въздействащо преживяване. Оркестърът и изпълнителите, синхронизирани в музиката, пренасят публиката в разказа. Способността да се свържеш с публиката и да предизвикаш чувства подхранва желанието за съвършенство у изпълнителя, създавайки интимност между сцената и публиката.

Проучванията показват, че при изобразяването на женски персонажи с влияние на източната култура не винаги е лесно да се улови тяхната вътрешна психология и темперамент. Техните характеристики често са дълбоко вкоренени в исторически и културен контекст, който като основа за интерпретация на персонажа влияе както на пеенето, така и на изпълнението. Женските емоционални флуктуации служат като най-достъпни точки на резонанс сред публиката, превръщайки персонажа в средство, чрез което авторът предава идеологически послания. В резултат на това се засилва идентификацията на публиката с персонажа и на свой ред - с намеренията на автора. Следователно източните женски персонажи не просто изобразяват собствените си истории; по-важното е, че те възплъщават уникалните качества на източните жени. Загадъчността се корени в многоликата природа на тези персонажи, които се формират в резултат на богатите исторически и културни процеси. Те са едновременно нежни и издръжливи и носят различни отличителни качества от различни етнически среди. В комбинация тези качества създават сложни и балансирани източни характери. Те са съчетание от вътрешна и външна красота.

Това показва, че културната среда играе основна и водеща роля в сюжета и композицията на оперите. Културата често възниква в резултат на утаяването на историческите епохи. Особено в случаите на произведения, изобразяващи Изтока, историческият контекст и етническата култура оказват дълбоко влияние върху специфичната характеристика на партиите. „Турандот“ и „Мадам Бътерфлай“ са произведения от началото на XX в., класически опери (в смисъла на част от класическата музикална култура на Запада), създадени в западния свят. От друга страна, „Цанг Юан“ е произведение от края на XX век, родено от собственото разбиране на Изтока за неговата култура, но създадено с помощта на оперния стил на Запада. Тези три творби изобразяват предимно истории, чието действие се развива в периоди, донякъде отдалечени от собственото им време, и създават напълно различни черти на героите от съответния исторически и културен контекст. Разбирането и сравняването на тези културни среди може да доведе до по-прецизно изобразяване и тълкуване на героите. От историческия фон и културния контекст на първите две опери можем да видим, че Пучини като веристичен автор (представител на веризма) цели да разкрие суровата реалност зад вечната тема за любовта. Той представя характеристиките на няколко жени, притежаващи добродетели като благост, искреност, издръжливост и преданост, скрити под неразбирането на обществото. Това ни позволява дълбоко да преплетем собственото си разбиране и самосъзнание в сферата на реалните житейски обстоятелства и емоционалните стремежи. Подобен подход използва и Сю Чжанхай. Жените в тези три опери, поради различния си житейски опит и влиянието на средата, развиват различни черти на характера. Авторът отразява трудностите, породени от действителността, чрез тяхното изобразяване. Независимо дали става дума за Лиу, която се жертва в името на

любовта, за Бътерфлай, която бяга от света, или за безкористната саможертва на Наренгауа, всички те представят критиката и съпротивата на авторите срещу жестоката реалност, като същевременно издигат истинските емоции до най-висок интензитет.

В тази връзка обрисуването (показването) на източните жени в трите опери надхвърля романтичната любов; то се отнася и до тяхното самосъзнание и тревожни въпроси, които се изисква да бъдат интерпретирани: В оперите на Пучини, в които действието се развива на Изток, например, любовната преданост на Бътерфлай представлява в по-широк смисъл желанието ѝ да се освободи от ограниченията на историческата парадигма. Тя се надява да избяга от предишния си живот и от традициите на обществото, като в крайна сметка промени идентичността си, за да заживее красивия живот, за който копнее. Това отразява и неизбежния сблъсък между феодализма, основан на конфуцианството, будизма и бушидо в японското общество по онова време, и постепенно проникващия американски културен либерализъм. От тази гледна точка любовта се превръща в средство за Бътерфлай да предефинира средата си на живот. За Турандот любовта служи като водеща нишка, която я принуждава да се изправи пред истинската си същност. Искреността и страстта на Калаф, както и готовността за саможертва на Лиу, заобикалят Турандот, като постепенно ѝ помагат да размрази своята студенина, да се освободи от „бремето на предците“. Любовта я подтиква да възвърне мислите си и да преоткрие топлината на емоцията в себе си. В операта „Цанг Юан“ на Сю Чжанхай любовната история на Наренгауа е използвана като „нишка“, преминаваща през сюжета. Макар да носи значителна тежест и да предава дълбоки емоции, тя служи преди всичко за изразяване на епичния национален дух и честта и позора на страната. В този контекст любовта се превръща във второстепенна величина, която помага за модулирането на лирическите аспекти. Това показва, че изобразяването на източните жени надхвърля темата за любовта; то обхваща и темите за промяна на съдбата, за изкупление на вътрешната същност и за *служене* на голямата национална кауза. Засегнати са сферите на реалността, духовността и възвисяването на душата чрез жертва – всички те имат практическо и дълбоко значение, съответстващо на етоса на реализма в операта. Ето защо изобразяването на източните женски образи в операта изисква позадълбочено изследване на самите образи. То налага разбиране на историческия контекст, в който те съществуват, и на реалните значения, които носят. Тази по-широка перспектива е от решаващо значение за автентичната интерпретация на източните жени в операта. Съсредоточаването единствено върху романтичния аспект може да размие богатия гоблен на източната култура и история, който е в основата на техните многостранни личности.

Нещо повече, що се отнася до музиката, изобразяването на източните женски образи трябва да обръща специално внимание на етническите нюанси в музиката. Източните култури, поради дългата си история и богати традиции, са развили широк спектър от различни етносни характеристики, всяка от които има уникален акцент върху мелодиите и музикалната чувствителност. Например в китайската музика преобладаващият етнически лад е съставен от ярките мажорни терци Gong, Shang и Jue, с добавяне на Zhi и Yu, което съответства на западните ноти do, re, mi, sol, la, докато така наречените "чужди" fa и si, образуващи малки секунди, са включени по различен начин, създавайки друг набор от съставни ладове. В резултат на това голяма част от китайската музика се отличава с ярки, хармонични и приятни тонове. За

разлика от тях японската традиционна музика често използва ефективно малките секунди между si и si бемол, за да подчертае приглушено и меланхолично чувство, отразявайки различен аспект. Дори в рамките на една държава като Китай различните етнически групи притежават свои уникални музикални характеристики, които пряко влияят върху изразяването на чертите на характера в операта. При представянето на източните опери Пучини включва музикални стилове от различни страни на Изтока, отразявайки западното възприятие за тях. Сю Чжанхай, на свой ред, комбинира китайски етнически ладове със западни ладове и добавя множество подробни монголски музикални елементи, за да покаже типичната монголска музикална култура. Това прави регионалните атрибути на творбата по-ясно изразени и спомага за характеризирането на ролите в нея. Като изпълнители не бива да се съсредоточаваме само върху отделните си арии, а трябва да се потопим и в цялата музикална палитра, която композиторът е разработил. В „Мадам Бътерфлай“ на Пучини, например, повтарящият се мотив за „черешовия цвят“ внушава усещане за невинен романтизъм и нежна меланхолия, които отразяват младежката и деликатна природа на Бътерфлай. В случая с Турандот, въпреки че ариите на героинята са композирани със студени и преувеличено тъмни нотки, нейните встъпления и преходи включват елементи от нежната народна мелодия „Жасминово цвят“ от китайския регион Дзяннан. Това косвено загатва идеята, че самата Турандот притежава по-мека, традиционно китайска женственост, скрита под маската на омразата. Ето защо, дори за музикалните сегменти, които не включват пеенето на изпълнителя, е изключително важно да се възприемат и усвоят тези нюанси и да се впишат в персонажа, за да се обогати неговата дълбочина.

В обобщение, за да се представят по-точно източните женски образи, трябва да се започне с разглеждането на различни елементи, свързани с тях. Изключително важно е да се вникне в причините за развитието на техните характери, особено в контекста, който съответства на обществената среда. От съществено значение е разбирането на техния вътрешен свят чрез реалните им преживявания и предизвикателства. Освен това е важно да се съчетае точната характеристика на персонажа със стилистичните елементи на музиката, като се интерпретират и изразяват техните черти, както чрез музикалност, така и чрез драматична интерпретация, създавайки по-точен и многоизмерен портрет. От една страна, задълбоченото изучаване на чертите на действащите лица в драмата играе решаваща роля в цялостната опера, тъй като тяхното формиране се корени в историческия и обществения контекст, което води до неизбежното развитие на тяхната сюжетна арка. От друга страна, акцентът върху интерпретацията на музикалния стил е от съществено значение. Този стил е средство за въздействие, което помага на публиката интуитивно да разбере вътрешните мисли и емоционалния тон на героя. Нещо повече, включването на отличителни етнически характеристики в музиката може да подчертае уникалния колорит на героите, позволявайки на публиката да усети техните личностни характеристики чрез музикалния език.

Като се съчетаят елементите на драматургията и музиката, може да се разкрият ярки и динамични характери. Чрез цялостната структура на операта става възможно да се отразят откритите духовни теми и реалната житейска значимост, които се изискват от главната героиня. Този подход надхвърля повърхностното разказване на истории и едноизмерните образи, като цели да разкрие богатите и загадъчни аспекти на източните жени, формирани от тяхната културна и историческа

среда. Чрез сравняване на техните общи черти и индивидуални особености могат да се обобщят множество подходи и гледни точки за интерпретиране на ролите. Това в крайна сметка ще помогне в бъдещите начинания за по-цялостно и точно изобразяване на източните жени героини при създаването на подобни персонажи.

Освен това се надявам да съм излязла извън рамките на обикновеното изследване и да съм приложила тези резултати в практиката като теоретична основа. Чрез непрекъснато усъвършенстване, диалектическо мислене и развитие се стремях да разработя по-добри и по-подходящи методи за интерпретация, които да могат да се прилагат в представления на различни сцени. За да постигна тази цел, направих многократни посещения на оперния театър „Пучини“ в Италия и участвах в дискусии със съответните лица, събирайки различни материали. Също така инициирах разговори за сътрудничество между източни и западни оперни компании, като активно работих за това развитие. В резултат на това в бъдеще може да станем свидетели на все повече и повече талантиливи изпълнители, които да представят източни герои, да разширим сцените за различни оперни стилове и да допринесем за глобалната културна интеграция между Изтока и Запада.

Изследването е непрекъснат процес на проучване и все още има много области, в които трябва да се усъвършенствам. Ето защо в бъдеще ще продължа да уча усърдно, да изследвам и да правя нововъведения с диалектическо мислене, както и да допринасям повече към областта на музикалното изкуство.

II. Списък на приносите на дисертационния труд

1. Изследването ясно идентифицира подходящ метод и посока на интерпретация на женските главни роли в източните опери. Това значително ще подпомогне изпълнителите в тяхната драматична интерпретация и музикално разбиране на източните женски персонажи.
2. Изследването показва историческите и културните аспекти, които стоят зад източните персонажи и музика, и набелязва ключови точки на взаимно влияние между източната и западната музика. Това ще допринесе за разширяване на обхвата и дълбочината на бъдещата интеграция между източната и западната музика и култура.
3. Това изследване води до създаването на редица платформи за обучение и изпълнение. Те предоставят на оперните изпълнители повече възможности за обучение и практика. Това създава и потенциал за бъдещо интернационализиране на източната опера.
4. Дисертацията представя изтъкнатия композитор Сю Чжанхай, който е един от стълбовете на съвременната китайска музикална култура. Включено е интервю, дадено от него ексклузивно за целите на дисертацията, което разкрива ценни идеи за развитието на националната китайска и междун.
5. Авторката е участвала в задълбочени дискусии с г-н Франко Морети, директор на оперния театър „Пучини“ в Италия, относно характеристиките на източните и западните музикални опери, въвела е източната опера в сферата на европейската класическа музика, положила е основите на бъдещо сътрудничество при създаването и изпълнението на

съответните източни опери и е задълбочила взаимодействието и сътрудничеството.

6. Благодарение на изследването е създадено средство за взаимно влияние и обмен на постановки на източна опера между трите нации на древната музика: Италия, България и Китай. Това осигурява отправна точка за популяризиране на съответните им музикални култури.